

MEETING

The snow will bury roads
And houses to the roofs.
If I go to stretch my legs,
I see you at my door.

In a light fall coat, alone,
Without overshoes or hat,
You try to keep your calm,
Sucking your snow-wet lips.

The trees and fences draw
Far back into the gloom.
You watch the street, alone
Within the falling snow.

Your scarf hangs wet with snow,
Your collar and your sleeves,
And stars of melted flakes
Gleam dewy in your hair.

A shining wisp of hair
Lights suddenly your face,
Your figure in the cold,
In that thin overcoat.

Flakes gleam beneath your lashes
And anguish in your eyes.
You were created whole,
A seamless shape of love.

It seems as if your image
Drawn fine with pointed steel
Is now in silver lines
Cut deep within my heart.

Forever there you live
In your true humility.
It does not really matter
If the world is hard as stone.

I feel I am your double,
Like you outside, in dark.
I cannot draw the line
Dividing you from me.

For who are we, and whence,
If their idle talk alone
Lives long in aftertime
When we no longer live?

BORIS PASTERNAK

(1890-1960)

(Translated by EUGENE M. KAYDEN in
THE POEMS OF DOCTOR ZHIVAGO)

GẶP GỠ

Tuyết vùi chôn những lối mòn
Và rơi phủ trắng trên muôn mái nhà,
Khi anh dạo bước chân qua
Thấy em bên cửa thướt tha bóng hồng.

Đơn cô manh áo thu phong
Chân trời hải lạnh, đầu không mũ hàn,
Vẻ thản nhiên, dáng bình an
Đôi bờ môi nhấm tuyết tan ướt mềm.

Hàng cây bờ dậu im lìm,
Xa, buồn, âm đạm như chìm trong sương,
Em nhìn hiu quạnh phố phường
Bóng cô đơn giữa tuyết vương khắp trời.

Tuyết rơi làm ướt em tôi
Ướt khăn, ướt áo, ướt người tôi thương,
Một trời hoa tuyết vấn vương
Long lanh tinh tú gieo sương mái đầu.

Tóc mây óng ánh tươi màu
Khuôn trắng xinh đẹp chợt đầu rạng ngời,
Dáng em vùng lạnh chơi vơi
Phong phanh áo khoác giữa trời giá băng

Bờ mi tuyết đọng sáng ngần
Sáng thêm đôi mắt sâu dăng võ vàng.
Từ em sáng tạo vẹn toàn
Tình yêu hình tượng vô vàn tinh nguyên.

Dường như nếu bóng hình em
Vẽ bằng thép nhọn dễ chìm nét hoa
Thì giờ đây cũng khó nhòa
Khắc sâu nét bạc đậm đà tim anh.

Áp e nơi đó mộng lành
Bóng em sống mãi, chân thành, khiêm cung,
Mặc cho trần thế mịt mù
Khó khăn gian khổ chập chùng sá chi.

Trong anh tâm tưởng mãi ghi
Rằng hai ta chẳng cách ly bóng hình,
Anh đâu vạch được đường tình
Phân ranh đôi lứa chúng mình lia xa.

Cội nguồn, lai lịch chúng ta
Có chẳng ai biết cũng là thế thôi,
Mai này còn mãi chuyện đời
Dù đôi ta hết dòng chơi cõi trần.

LS. NGÔ TĂNG GIAO

(Chuyển ngữ)

